

No 12 (12) (2017)

P.2

The scientific heritage

(Budapest, Hungary)

The journal is registered and published in Hungary.

The journal publishes scientific studies, reports and reports about achievements in different scientific fields. Journal is published in English, Hungarian, Polish, Russian, Ukrainian, German and French.

Articles are accepted each month. Frequency: 12 issues per year.

Format - A4

ISSN 9215 — 0365

All articles are reviewed

Free access to the electronic version of journal

Edition of journal does not carry responsibility for the materials published in a journal. Sending the article to the editorial the author confirms it's uniqueness and takes full responsibility for possible consequences for breaking copyright laws

Chief editor: Biro Krisztian

Managing editor: Khavash Bernat

- Gridchina Olga - Ph.D., Head of the Department of Industrial Management and Logistics (Moscow, Russian Federation)
- Singula Aleksandra - Professor, Department of Organization and Management at the University of Zagreb (Zagreb, Croatia)
- Bogdanov Dmitrij - Ph.D., candidate of pedagogical sciences, managing the laboratory (Kiev, Ukraine)
- Chukurov Valeriy - Doctor of Biological Sciences, Head of the Department of Biochemistry of the Faculty of Physics, Mathematics and Natural Sciences (Minsk, Republic of Belarus)
- Torok Dezso - Doctor of Chemistry, professor, Head of the Department of Organic Chemistry (Budapest, Hungary)
- Filipiak Pawel - doctor of political sciences, pro-rector on a management by a property complex and to the public relations (Gdansk, Poland)
- Flater Karl - Doctor of legal sciences, managing the department of theory and history of the state and legal (Koln, Germany)
- Yakushev Vasilij - Candidate of engineering sciences, associate professor of department of higher mathematics (Moscow, Russian Federation)
- Bence Orban - Doctor of sociological sciences, professor of department of philosophy of religion and religious studies (Miskolc, Hungary)
- Feld Ella - Doctor of historical sciences, managing the department of historical informatics, scientific leader of Center of economic history historical faculty (Dresden, Germany)
- Owczarek Zbigniew - Doctor of philological sciences (Warsaw, Poland)
- Shashkov Oleg - Candidate of economic sciences, associate professor of department (St. Petersburg, Russian Federation)

«The scientific heritage»

Editorial board address: Budapest, Kossuth Lajos utca 84,1204

E-mail: public@tsh-journal.com

Web: www.tsh-journal.com

CONTENT

ECONOMIC SCIENCES

<i>Gudz Y.F.</i> ECONOMIC EFFICIENCY AGRICULTURAL PRODUCTION VOLYN REGION 3	<i>Sizikov A.P.</i> EVALUATION OF EFFICIENCY OF INVESTMENT PROJECTS IN OIL REFINING 48
<i>Efimov E.N.</i> BUSINESS PROCESS MANAGEMENT SUITE: EFFICIENCY FACTORS AND THEIR EVALUATION..... 8	<i>Strapchuk S.I.</i> THE BLUE OCEAN STRATEGY APPLICATION IN THE PHARMACEUTICAL INDUSTRY AS A WAY OF ESCAPE TROUGHT THE EXISTING DEMAND LIMITS 53
<i>Kirsanov S., Wang Bo</i> RUSSIAN BUDGET EXPENDITURE STRUCTURE REQUIRES CHANGES 13	<i>Bortnytska M.Y., Tyshchenko O.M., Tsyrlunykova V.V., Chahaida A.O.</i> INNOVATIVE APPROACH AND OPERATIONAL ISSUES OF ANIMATION SERVICES IN HOTELS 56
<i>Pil E.A.</i> THEORY OF THE FINANCIAL CRISES (PART 3)..... 23	<i>Shurda K.E.</i> REGIONAL DEVELOPMENT MARINE ECONOMIC COMPLEX ASPECTS OF CRISIS SEASIDE REGIONS OF UKRAINE 61
<i>Kulaeva E., Poddubnaya E., P'yanova M.</i> DOES RUSSIA NEED A LUXURY TAX? 33	<i>Yuzvovich L.I., Votti D.A., Zheriborov D.A., Motornyuk, D.V., Shakhrai O.V.</i> INVESTMENT ATTRACTIVENESS SVERDLOVSK REGION 70
<i>Lavnik R.V., Pyanova M.V.</i> ABOUT SEPARATE ASPECTS OF APPLICATION OF THE PATENT SYSTEM OF TAXATION IN RUSSIA 39	<i>Mamedov, Y.G., Kozyrchikova E.N., Ishmanaeva E.S., Karasnevich, N.K., Davtyan N.S.</i> INVESTMENT CLIMATE IN KRASNODAR REGION..... 74
<i>Solomianiuk N.M., Riabko O.I.</i> EVALUATION OF THE EFFICIENCY OF RETAIL TRADE ENTERPRISES 44	

JURIDICAL SCIENCES

<i>Vakulenko N.V.</i> THE PROCEDURE AND STAGES OF PROPORTIONAL DISTRIBUTION OF DEPUTY MANDATES 82	<i>Du Hanfeng</i> PROFESSIONAL, PSYCHOLOGICAL QUALITY CONDUCTORS AND PARTICULARLY CONDUCTORS TRAINING FUTURE MUSIC TEACHERS 89
<i>Kovaleva A.A.</i> THE EVOLUTION OF THE INSTITUTE OF ADOPTION IN RUSSIA 85	

PEDAGOGICAL SCIENCES

<i>Dubinina N., Storozhuk S.</i> FORMING OF POSITIVE MOTIVATION OF FUTURE CIVIL-ENGINEERS FOR MULTIMEDIA TECHNOLOGIES USE WHEN SOLVING PROFESSIONAL TASKS..... 93	<i>Stepanova A.</i> HISTORICAL AND THEORETICAL ORIGINS OF THE FORMATION AND THE DEVELOPMENT OF THE UKRAINIAN WIND MUSIC AND PEDAGOGY FOR BRASS INSTRUMENTS..... 99
<i>Kovel M.I.</i> FORMATION OF INFORMATIVE UNIVERSAL EDUCATIONAL ACTIONS AT LESSONS OF CHEMISTRY AND THEIR ASSESSMENT ON THE BASIS OF CRITERIA APPROACH..... 96	<i>Chornenka Zh.A., Grytsiuk M.I.</i> BASIC METHODS AND MODELS DISTANCE LEARNING STUDENTS AND FUTURE DIRECTION OF THEIR INTRODUCTION IN UNIVERSITIES..... 103

PHYSICS AND MATHEMATICS

<i>Komisarenko O.S.</i> RESULTS OF INTERACTION IN HF-B ₄ C SYSTEM AT DIFFERENT THERMODYNAMIC CONDITIONS 107

Список літератури

1. Nicholas J. Conard, Maria Malina, Susanne C. Münzel. New flutes document the earliest musical tradition in southwestern Germany // *Nature*. Advance online publication 24 June 2009.
2. Ісаєвич Я.Д. Братства та їхня роль в розвитку української культури XVI-XVIII ст. / Я.Д. Ісаєвич – К.: Наукова думка, 1966. – 252 с.
3. Михайличенко О.В. Основи загальної та музичної педагогіки: історія та теорія: Навчальний посібник (двомовний) / О.В. Михайличенко – Суми: вид-во «Козацький вал», 2009. – 208 с.
4. Музыкальная энциклопедия в 6 т., т.1 / Гл. ред. Ю.В. Келдыш. – М.: Издательство «Советская энциклопедия», 1973. – С. 266.

5. Рудчук Ю.А. Духова музика України у XVIII – XIX століттях: Автореф. дис... канд. мистецтвознав.: 17.00.01 / Ю.А. Рудчук ; Держ. акад. керів. кадрів культури і мистец. – К., 2001. – 19 с.

6. Соловьёв Н.Ф. Духовые инструменты // Энциклопедический словарь Брокгауза и Ефрона : в 86 т. (82 т. и 4 доп.). – СПб., 1890-1907.

7. Эрих М. фон Хорнбостель и Курт Закс. Систематика музыкальных инструментов / Пер. Аландера И.З. // Народные музыкальные инструменты и инструментальная музыка. – М.: Советский композитор, 1987. – С.229-261.

Чоренька Ж.А.

кандидат медичних наук, асистент кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет»

Грицюк М.І.

кандидат медичних наук, доцент, завідувач кафедри соціальної медицини та організації охорони здоров'я ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет»

ОСНОВНІ МЕТОДИ ТА МОДЕЛІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМКИ ЇХ ВПРОВАДЖЕННЯ У МЕДИЧНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

BASIC METHODS AND MODELS DISTANCE LEARNING STUDENTS AND FUTURE DIRECTION OF THEIR INTRODUCTION IN UNIVERSITIES

Chornenka Zh.A.

Assistant Professor of Department of Social Medicine and Organization of Health Care of Higher State Educational Establishment of Ukraine «Bukovinian State Medical University»

Grytsiuk M.I.

Associate Professor, Head of Department of Social Medicine and Organization of Health Care of Higher State Educational Establishment of Ukraine «Bukovinian State Medical University»

АНОТАЦІЯ

У статті розглядаються різноманітні варіанти визначень поняття «дистанційне навчання», які відображають одну або декілька аспектів складного і багатогранного явища, пов'язаного з освітою на відстані за допомогою сучасної комп'ютерної техніки. Також описуються основні методи та моделі дистанційного навчання, їх переваги та недоліки які дозволяють керувати цим процесом на відміну від більшості традиційних навчальних середовищ.

ABSTRACT

This article discusses various options for definitions of «distance learning», which represent one or more aspects of the complex and multifaceted phenomenon associated with education at a distance using modern computer technology. Also describes the basic methods and models of distance learning their strengths and weaknesses that allow you to manage this process in contrast to most traditional learning environments.

Ключові слова: дистанційна освіта, дистанційне навчання, комп'ютерні технології, ВНЗ (вищі навчальні заклади), методи навчання, моделі навчання.

Keywords: distance education, distance learning, computer technologies, institutions (HEIs), teaching methods, learning model.

Розглядаючи сутність дистанційної освіти і дистанційного навчання, більшість авторів визнає, що ідея не нова, оскільки її елементи реалізуються в значній й екстернатній формах навчання.

Дистанційна освіта – це синтетична, інтегральна гуманістична форма навчання, яка базується на використанні широкого спектра традиційних і новітніх інформаційних технологій та

їхніх технічних засобів, що застосовуються для доставки навчального матеріалу, його самостійного вивчення, діалогового обміну між викладачем і тим, хто навчається, причому процес навчання взагалі не критичний щодо їхнього розташування в просторі та часі, а також щодо конкретної освітньої установи. Відповідно до цього визначення дистанційного навчання постає як особлива педагогічна технологія XXI ст., що базується на відкри-

тому навчанні з використанням сучасних телекомунікацій для спілкування (студент – викладач, студент – студент, студент – інформація) в інформаційному просторі. Головна особа дистанційного навчання – студент.

Дистанційну форму навчання спеціалісти зі стратегічних проблем освіти називають освітньою системою 21 століття. Сьогодні на неї зроблена величезна ставка. Актуальність теми дистанційного навчання полягає в тому, що результати суспільного прогресу, раніше зосереджені в сфері технологій сьогодні концентруються в інформаційній сфері. Настала ера інформатики. Етап її розвитку в даний момент можна характеризувати як телекомунікаційний. Ця область спілкування, інформації та знань. Виходячи з того, що професійні знання старіють дуже швидко, необхідно їх постійне вдосконалення. Дистанційна форма навчання дає сьогодні можливість створення систем масового безперервного самонавчання, загального обміну інформацією, незалежно від тимчасових і просторових поясів. Крім того, системи дистанційної освіти дають рівні можливості всім людям незалежно від соціального стану (школярам, студентам, цивільним і військовим, безробітними тощо) в будь-яких районах країни і за кордоном реалізувати права людини на освіту і отримання інформації. Саме ця система може найбільш адекватно і гнучко реагувати на потреби суспільства і забезпечити реалізацію конституційного права на освіту кожного громадянина країни. Виходячи з названих вище факторів можна зробити висновок, що дистанційне навчання увійде в 21 століття як найефективніша система підготовки та безперервної підтримки високого кваліфікаційного рівня фахівців.

Аналіз та узагальнення літературних джерел свідчать, що сьогодні є різні трактування сутності дистанційної освіти, які відображають різноманіття підходів до його тлумачення. У багатьох випадках термін "дистанційна освіта" використовується поряд або замість терміна "дистанційне навчання", "дистантне навчання" тощо. Так, за основу прийнято визначення, що дистанційне навчання – це сукупність сучасних технологій, що забезпечують доставку інформації в інтерактивному режимі за допомогою використання ІКТ (інформаційно-комунікаційних технологій) від тих, хто навчає (викладачів, визначних постатей у певних галузях науки, фахівців), до тих, хто навчається (студентів чи слухачів). Застосовується під час підготовки як у ВНЗ, так і у бізнес-школах. Основними принципами дистанційного навчання є інтерактивна взаємодія у процесі роботи, надання студентам можливості самостійного освоєння досліджуваного матеріалу, а також консультаційний супровід у процесі дослідницької діяльності. Дає змогу навчатися на відстані, за допомогою диспутів експертів із кількох країн, за відсутності викладача.

Важливим інтегрованим фактором типології дистанційного навчання являє сукупність методів і прийомів, які використовуються у навчальному та

педагогічному процесі. Обравши за якістю критерію засіб комунікації викладачів ці методи можна класифікувати в такий спосіб:

1) Методи навчання посередництвом взаємодії того, якого навчають, з освітніми ресурсами при мінімальній участі викладача й других тих, яких навчають, (самонавчання). Для розвитку цих методів характерний мультимедійний підхід, коли за допомогою різноманітних засобів створюються освітні ресурси: друкарські, аудіо, відео матеріали, і що особливо важливо для університетів - навчальні матеріали, що доставляються по комп'ютерних мережах. Це насамперед:

- інтерактивні бази даних;
- електронні журнали;
- комп'ютерні навчальні програми (електронні підручники).

У інтерактивних базах даних систематизуються масиви даних, що можуть бути доступні за допомогою телекомунікацій. Використовуючи ці ресурси розроблювачі курсів, наприклад, можуть підтримувати локальні бази даних як для студентів, так і для викладачів. Другим рішенням являється надання доступу до зовнішніх баз даних. Число баз даних доступних через комп'ютерні мережі швидко росте. Комп'ютерні навчальні програми являють собою програмне забезпечення, що може використовуватися на віддаленому комп'ютері через комп'ютерну мережу. Сеанс зв'язку з віддаленим комп'ютером може здійснюватися за допомогою, наприклад, модемного зв'язку або Telnet послуг у Internet.

2) Методи індивідуального викладання і навчання, для яких характерні взаємовідносини одного студента з одним викладачем або одного студента з іншим студентом (навчання «один до одного»). Ці методи реалізуються в дистанційній освіті в основному за допомогою таких технологій як телефон, голосова пошта, електронна пошта. Розвиток теленаставництва (система «т'юторів»), опосередкованого комп'ютерними мережами, являє важливим компонентом навчального процесу в електронних університетах.

3) Методи в основі яких лежить уявлення студентами навчального матеріалу викладачем або експертом, при якому ті, хто навчається, не грають активну роль у комунікації (навчання один до багатьох). Ці методи, які властиві традиційній освітній системі, одержують новий розвиток на базі сучасних інформаційних технологій. Так, наприклад, лекції, які були записані на аудіо- або відеокасети й використовувалися не тільки на заняттях у ВНЗ, але й на радіо та телебаченні, доповнюються в сучасному дистанційному освітньому процесі так звані «е-лекціями» (електронними лекціями), тобто лекційним матеріалом, що поширюється по комп'ютерних мережах за допомогою систем дощок оголошень (BBS). Е-лекція може являти собою підбирання статей або витримок із них, а також навчальних матеріалів, що готують студентів (слухачів), які навчаються до майбутніх дискусій. На базі технології електронної дошки оголошень розвивається також метод проведення навчальних електронних

симпозіумів, що подають собою виступів декількох авторитетів («перших спікерів»).

4) Методи, для яких характерна активна взаємодія між усіма учасниками навчального процесу (навчання «багато хто»). Значення цих методів і інтенсивність їх використання істотно зростає з розвитком навчальних телекомунікаційних технологій. Декотрими словами, інтерактивні взаємодії між тими хто навчається, а не тільки між викладачем і студентом, стає важливим джерелом одержання знань. Розвиток цих методів пов'язаний з проведенням навчальних колективних дискусій і конференцій. Технології аудіо-, аудіографічних і відео- конференцій дозволяють активно розвивати такі методи в дистанційній освіті. Особливу роль у навчальному процесі дистанційного навчання грають комп'ютерні конференції, що дозволяють всім учасникам дискусії обмінюватися письмовими повідомленнями, як у синхронному, так і в асинхронному режимі, що має велику дидактичну цінність. Комп'ютерно-опосередковані комунікації дозволяють активніше використовувати такі методи навчання, як дебати, моделювання, рольові ігри, дискусійні групи, мозкові атаки, методи Дельфи, методи номінальної групи, форуми, проектні групи.

У своїх статтях автори розглядають наступні моделі, на яких базується існуюча в цей час мережа відкритого та дистанційного навчання:

- Перша модель - навчання за типом екстернату. Навчання, орієнтоване на шкільні чи вузівські (екзаменаційні) вимоги і призначене для учнів і студентів, які з якихось причин не можуть відвідувати очні учбові заклади.

- Друга модель - навчання на базі одного університету. Це вже ціла система навчання для студентів, які навчаються не стаціонарно, а на відстані, заочно (відкриті форми) або дистанційно, тобто на основі нових інформаційних технологій, включаючи комп'ютерні телекомунікації. Такі програми використовуються для отримання різноманітних атестатів освіти.

- Третя модель - навчання, засноване на співпраці декількох навчальних закладів. Вона передбачає спільну підготовку єдиних програм заочного дистанційного навчання для кількох навчальних закладів з провідних дисциплін (як у нашій країні, так і за кордоном). Така співпраця у підготовці програм дистанційного навчання дозволяє зробити їх більш якісними і менш дорогими. Перспективна мета програми - дати можливість кожному громадянину країни, не залишаючи своєї країни і свого дому, отримати будь-яку освіту на базі функціонуючих у країні коледжів і університетів.

- Четверта модель - автономні освітні установи, спеціально створені для цілей відкритого або дистанційного навчання, в яких студенти можуть отримати освіту за різними напрямками. Вони спеціалізуються у створенні мультимедійних курсів. Навчання повністю оплачується організаціями і фірмами, в яких працюють студенти. Найбільшою подібною установою є Відкритий університет у Лондоні, на базі якого в останні роки проходять навчання дистанційно велике число студентів не

тільки з Великобританії, але з багатьох Європейських країн.

- П'ята модель - навчання за автономними навчальними системами. Навчання в рамках подібних систем ведеться цілком за допомогою відеозаписів ТБ або радіопрограм, а також додаткових друкованих посібників.

- Шоста модель - неформальне, інтегроване дистанційне навчання на основі мультимедійних програм. Такі програми орієнтовані на навчання дорослої аудиторії, тих людей, які з якихось причин не змогли закінчити шкільну освіту. Такі проекти можуть бути частиною офіційної освітньої програми, інтегрованими в цю програму або спеціально орієнтовані на певну освітню мету (наприклад, Британська програма грамотності), або спеціально націлені на профілактичні програми здоров'я, як, наприклад, програми для країн, що розвиваються.

Відмінність дистанційного навчання від традиційного зрозуміла, якщо розглянути їх з погляду форм взаємодії викладача і студента. В основу традиційної моделі навчання покладено читання лекцій, проведення семінарських, лабораторних та різних ігрових видів занять, організація самостійної роботи студентів та інші форми роботи. База навчання - книга і викладач як інтерпретатор знання. Дистанційне навчання орієнтоване на впровадження в навчальний процес принципово відмінних моделей навчання, що передбачають проведення конференцій, самостійну роботу студентів з інформаційними полями з різних банків знань, проектні роботи, тренінги й інші види діяльності з комп'ютерними та нетрадиційними технологіями.

Як відзначають більшість авторів, серед безперечних переваг дистанційного навчання можна виділити наступні:

1. Більш висока ефективність професійної підготовки у порівнянні з вечірньою та заочною формами навчання при більш низькій вартості освітніх послуг;

2. Скорочення термінів навчання;

3. Можливість паралельного навчання в українському та закордонному вузах;

4. Незалежність студента від географічного розташування ВУЗу.

Експерименти підтвердили що якість і структура навчальних курсів, так само як і якість викладання при дистанційному навчанні часто набагато краще, ніж при традиційних формах навчання. Інтерактивні можливості використовуються в системі дистанційного навчання програм і систем доставки інформації дозволяють налагодити і навіть стимулювати зворотний зв'язок, забезпечити діалог і постійну підтримку, що є неможливим у більшості традиційних систем навчання. Сучасні комп'ютерні телекомунікації здатні забезпечити передачу знань та доступ до різноманітної навчальної інформації нарівні, а іноді і набагато ефективніше, ніж традиційні засоби навчання.

Але не зважаючи на велику кількість переваг, існує і ряд недоліків такого виду навчання. Ефективність дистанційного навчання безпосередньо залежить від тих викладачів, хто веде роботу з учнями в Інтернеті. Це повинні бути викладачі з універсальною підготовкою, які володіють сучасними педагогічними та інформаційними технологіями, психологічно готові до роботи зі студентами у новому навчально-пізнавальному середовищі Internet. На жаль, у нашій країні не ведеться підготовка фахівців подібного роду. Інша проблема – інфраструктура інформаційного забезпечення студента в мережах. Ставиться питання про те, якою має бути структура навчального матеріалу, про умови доступу до курсів дистанційного навчання, організації та проведення оцінки знань "дистанційних" студентів. Для їх вирішення необхідно створити нормативно-правову базу оцінки знань студентів.

Висновок. Говорячи про дистанційну форму освіти, слід уявляти створення єдиного інформаційно-освітнього простору, куди необхідно віднести всі можливі електронні джерела інформації: віртуальні бібліотеки, бази даних, консультаційні служби, електронні навчальні посібники, кіберкласи, і т. ін. Головним при організації дистанційної форми навчання є створення електронних курсів, розробка дидактичних основ дистанційного навчання, підготовка педагогів-координаторів. Не слід ототожнювати дистанційну форму навчання з заочною, тому що тут передбачається постійний контакт з викладачем, з іншими студентами, імітація всіх видів очного навчання, але за допомогою специфічних форм. Це необхідно для розвитку кваліфікованого, інтелектуального, високо професійного і просто здорового суспільства. Отже, потрібні теоретичні проробки, експериментальні перевірки, серйозні науково-дослідні роботи.

Список літератури

1. Бухаренко В., Рибалко О., Сиротенко Н. Дистанційне навчання: Умови застосування. Дистанційний курс: Навч. посібн., 3-є вид. / За ред. В. Кухаренка – Х.: НТУ "ХПІ", Торсінг, 2002. – 320 с.
2. Жовта І. Дистанційна освіта набирає обертів : в Україні і світі : [Про дистанц. форму навчання в Нац. авіац. ун-ті] / І. Жовта // Освіта України. – 2004. – 9 квіт. (№ 27/28). – С. 2.
3. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні від 20 груд. 2000 р. – К., 2000. – 12 с.
4. Кун К. E-Learning - электронное обучение // Информатика и образование:- 2006. - №10. - С.16-18
5. Митяева А.М. Компетентносная модель многоуровневого высшего образования. Автореферат диссертации д. пед. н., Волгоград, 2007.- 43 с.
6. Морзе Н.В. Дистанційна технологія як основа сучасних інформаційних технологій у навчанні / Нові технології навчання: збірник наукових праць. – Вінниця: Академія педагогічних наук України; Вінницький соціально-економічний інститут університету «Україна». – 2011. – Вип. 30. – С.32-42.
7. Підкасистий П.І. Комп'ютерні технології в системі дистанційного навчання / П.І Підкасистий, О.Б Тищенко.// Педагогіка. -2000. - № 5. -С. 7-12.
8. Полат Е.С. Дистанційне навчання: яким йому бути / Е.С.Полат, А.Є.Петров.//Педагогіка. - 1999. - № 7. -С. 29-34.
9. Современные образовательные технологии: учебное пособие / кол. авторов, Под ред. Н.В. Бордовской – 2-е изд., стер. – М.: КНОРУС. – 2011. – 432с.

No 12 (12) (2017)

P.2

The scientific heritage

(Budapest, Hungary)

The journal is registered and published in Hungary.

The journal publishes scientific studies, reports and reports about achievements in different scientific fields. Journal is published in English, Hungarian, Polish, Russian, Ukrainian, German and French.

Articles are accepted each month. Frequency: 12 issues per year.

Format - A4

ISSN 9215 — 0365

All articles are reviewed

Free access to the electronic version of journal

Edition of journal does not carry responsibility for the materials published in a journal. Sending the article to the editorial the author confirms it's uniqueness and takes full responsibility for possible consequences for breaking copyright laws

Chief editor: Biro Krisztian

Managing editor: Khavash Bernat

- Gridchina Olga - Ph.D., Head of the Department of Industrial Management and Logistics (Moscow, Russian Federation)
- Singula Aleksandra - Professor, Department of Organization and Management at the University of Zagreb (Zagreb, Croatia)
- Bogdanov Dmitrij - Ph.D., candidate of pedagogical sciences, managing the laboratory (Kiev, Ukraine)
- Chukurov Valeriy - Doctor of Biological Sciences, Head of the Department of Biochemistry of the Faculty of Physics, Mathematics and Natural Sciences (Minsk, Republic of Belarus)
- Torok Dezso - Doctor of Chemistry, professor, Head of the Department of Organic Chemistry (Budapest, Hungary)
- Filipiak Pawel - doctor of political sciences, pro-rector on a management by a property complex and to the public relations (Gdansk, Poland)
- Flater Karl - Doctor of legal sciences, managing the department of theory and history of the state and legal (Koln, Germany)
- Yakushev Vasilij - Candidate of engineering sciences, associate professor of department of higher mathematics (Moscow, Russian Federation)
- Bence Orban - Doctor of sociological sciences, professor of department of philosophy of religion and religious studies (Miskolc, Hungary)
- Feld Ella - Doctor of historical sciences, managing the department of historical informatics, scientific leader of Center of economic history historical faculty (Dresden, Germany)
- Owczarek Zbigniew - Doctor of philological sciences (Warsaw, Poland)
- Shashkov Oleg - Candidate of economic sciences, associate professor of department (St. Petersburg, Russian Federation)

«The scientific heritage»

Editorial board address: Budapest, Kossuth Lajos utca 84,1204

E-mail: public@tsh-journal.com

Web: www.tsh-journal.com